

SUD BOSNE I HERCEGOVINE

Суд БиХ / Суд БиХ
Кривично одјелjenje и Апелационо одјелjenje /
Одјел I и Одјел II / Одјел I и Одјел II
661
x - KRŽ/06/298
4 (Ст./Стр.)
11:30
09-05-2008
Одјел I за ратне злочине

Br. KRŽ- 06/298
Sarajevo, 03.04.2008. godine

Sud Bosne i Hercegovine, u vijeću Apelacionog odjeljenja Odjela I za ratne zločine, sastavljenom od sudija Vukoje Dragomira kao predsjednika vijeća, te sudija Carolan Roberta i Miletić Azre, kao članova vijeća, uz sudjelovanje pravnog saradnika Marenčić Željke, u svojstvu zapisničara, u krivičnom predmetu protiv optuženog Lučić Kreše, zbog krivičnog djela Zločini protiv čovječnosti iz člana 172.stav 1. tačke e), f), i k) Krivičnog zakona Bosne i Hercegovine (KZ BiH) u vezi sa članom 180. stav 1. KZ BiH i članom 29. KZ BiH, odlučujući po žalbama Tužilaštva Bosne i Hercegovine (Tužilaštvo BiH) broj KT-RZ 130/05 od 20.12.2007.godine i branioca optuženog, advokata Zubak Krešimira iz Sarajeva od 24.12.2007.godine, izjavljenim na presudu Suda Bosne i Hercegovine broj X-KR-06/298 od 19.09.2007.godine, na sjednici održanoj u prisustvu tužitelja Tužilaštva BiH, Terzić Slavice, optuženog Lučić Kreše i njegovog branioca Zubak Krešimira, dana 03.04.2008. godine, donio je sljedeće

RJEŠENJE

Uvažavaju se žalbe Tužilaštva Bosne i Hercegovine i branioca optuženog Lučić Kreše, pa se presuda Suda Bosne i Hercegovine broj X-KR-06/298 od 19.09.2007.godine ukida i određuje održavanje pretresa pred vijećem Apelacionog odjeljenja Odjela I za ratne zločine Suda Bosne i Hercegovine.

Образложење

Presudom Suda Bosne i Hercegovine (Sud BiH) broj X-KR-06/298 od 19.09.2007.godine, optuženi Lučić Krešo je oglašen krivim da je radnjama opisanim u izreci navedene presude počinio krivično djelo Zločini protiv čovječnosti iz člana 172.stava 1. tačke e) i k) (tačka 1 izreke), te tačke f) (tačke 2. i 3. izreke), a u vezi sa članom 180. stava 1 KZ BiH i članom 29. KZ BiH.

Za navedeno krivično djelo prvostepeni sud je optuženog osudio na kaznu zatvora u trajanju od šest (6) godina, a na osnovu člana 56. KZ BiH u izrečenu kaznu uračunato mu je vrijeme provedeno u pritvoru počev od 27.04.2006.godine do 19.01.2007.godine, te je primjenom člana 188. stava 4. Zakona o krivičnom postupku Bosne i Hercegovine (ZKP BiH) oslobođen dužnosti nadoknade troškova postupka, dok su oštećeni, primjenom člana 198. stav 2. ZKP BiH sa eventualnim imovinskoopravnim zahtjevima upućeni na parnicu.

Istom presudom optuženi je oslobođen optužbe da je na način opisan tačkom 4. izreke presude počinio krivično djelo Zločini protiv čovječnosti iz člana 172. stav 1. tačka f) u vezi sa članom 180. stav 1. i članom 29. KZ BiH.

Protiv osuđujućeg i oslobađajućeg dijela presude, žalbu je blagovremeno izjavilo Tužilaštvo BiH, koje presudu pobija po svim žalbenim osnovima, te predlaže da Apelaciono vijeće u cjelosti prihvati žalbu kao osnovanu, preinači pobijanu presudu na način što će optuženog oglasiti krivim za sve točke optužnice koje su optuženom stavljene na teret i izreći mu kaznu zatvora u dužem trajanju.

U zakonskom roku žalbu je izjavio i branilac optuženog, i to zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka, povrede krivičnog zakona i pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja, s prijedlogom da Apelaciono vijeće žalbu uvaži i prvostepenu presudu preinači na način da optuženog oslobodi od optužbe ili da presudu ukine i dostavi na rješavanje Kantonalnom sudu u Novom Travniku kao stvarno i mjesno nadležnom, odnosno da presudu ukine i odredi održavanje pretresa.

Na sjednici apelacionog vijeća, održanoj u smislu člana 304. ZKP BiH, obje strane su izložile žalbe i dale odgovore na iste, te u cjelosti ostale kod iznesenih navoda i prijedloga.

Nakon što je ispitalo pobijanu presudu u granicama žalbenih navoda, Apelaciono vijeće je donijelo odluku kao u izreci iz sljedećih razloga:

U pogledu žalbenih prigovora obiju strana koje se odnose na osuđujući dio presude, kao i žalbenih prigovora Tužilaštva koje se odnose na oslobađajući dio presude i koji se mogu svesti na prigovor da je u prvostepenoj presudi učinjena bitna povreda odredaba krivičnog postupka iz člana 297. stav 1. tačka k) ZKP BiH, apelaciono vijeće je našlo da su prigovori osnovani, obzirom da izreka pobijane presude ne sadrži činjenice i okolnosti koje čine obilježje krivičnog djela Zločini protiv čovječnosti iz člana 172. KZ BiH, za koje je optuženi u tačkama 1, 2 i 3 izreke pobijane presude oglašen krivim, a u tački 4 iste presude, oslobođen od optužbe.

Naime, odredba člana 285. stav 1. tačka a) ZKP BiH propisuje da u presudi kojom se optuženi oglašava krivim, sud će izreći „za koje se krivično djelo optuženi oglašava krivim, uz navođenje činjenica i okolnosti koje čine obilježja krivičnog djela, kao i onih od kojih zavisi primjena određene odredbe krivičnog zakona“.

Osnovno obilježje krivičnog djela Zločini protiv čovječnosti iz člana 172. KZ BiH čini „širok ili sistematičan napad usmjeren protiv bilo kojeg civilnog stanovništva, znanje i svijest počinitelja da njegove radnje predstavljaju dio tog napada, te činjenje samih radnji od strane počinitelja, a koje su navedene u zakonskoj odredbi.

Međutim, iako je optuženi u tačkama 1-3 osuđujućeg dijela presude oglašen krivim upravo za počinjenje krivičnog djela iz člana 172. KZ BiH, u činjeničnom opisu izreke presude nije navedena niti jedna činjenica koja bi se mogla okarakterisati kao postojanje „širokog ili sistematičnog napada“.

Nasuprot tome, u obrazloženju pobijane presude, prvostepeni sud je nedvojbeno utvrdio postojanje širokog i sistematičnog napada, kao i da su radnje optuženog jasno činile dio takvog napada usmjerenog protiv civilnog bošnjačkog stanovništva Kreševa, čega je optuženi bio svjestan u potpunosti. Pri tome, za izostavljanje ovih odlučnih činjenica koje

su, prema zaključku prvostepenog suda, dokazane izvan svake sumnje, presuda ne daje nikakvo obrazloženje, niti, kako to pravilno primjećuje žalba Tužilaštva, optuženog, za izostavljanje odlučne činjenice, oslobađa, u oslobađajućem dijelu presude.

Očigledno je da utvrđena nepravilnost izreku pobijane presude čini protivrječnom samoj sebi, ali i razlozima presude, na koji način je učinjena bitna povreda odredaba krivičnog postupka iz člana 297. stav 1. tačka k) ZKP BiH.

Isto tako, pravilno se u žalbi branioca navodi da je ista bitna povreda počinjena i u odnosu na činjenični opis djela dat u tački 1 osuđujućeg dijela presude.

Naime, optuženom je navedenom tačkom izreke presude stavljeno na teret da je počinio krivično djelo Zločini protiv čovječnosti iz tačke e) stava 1. člana 172. (zatvaranje ili drugo teško oduzimanje fizičke slobode suprotno osnovnim pravima međunarodnog prava) i tačke k) istog člana (druga nečovječna djela slične prirode učinjena u namjeri nanošenja velike patnje ili ozbiljne fizičke ili psihičke povrede ili narušenje zdravlja), na način da je civile protivpravno lišio slobode protivno pravilima međunarodnog prava, te je učinio i druga nečovječna djela tukući navedene zatočenike.

Međutim, u činjeničnom opisu tačke 1 osuđujućeg dijela izreke prvostepene presude, navedeno je da je optuženi „tijekom lipnja i srpnja 1993. godine u općini Kreševo, sa pripadnicima vojne policije Kreševo koji su mu bili podređeni, protupravno lišio slobode civile Bošnjake Aišu Agić iz sela Bukve, Nasiba Beganovića, Halida Lušiju, Adema Lušiju iz sela Rakova Noga, te Junuza Ahbabovića i Edina Hasandića iz Kreševa“.

Dakle, iz ovako navedenog činjeničnog opisa, proizilazi radnja izvršenja krivičnog djela iz člana 172. stav 1. tačka e) KZ BiH, ali ne i radnja izvršenja iz tačke k) istog člana, tim prije što se i u obrazloženju pobijane presude, između ostalog, navodi da je elemenat počinjenja drugih nečovječnih djela iz tačke k) stav 1. člana 172. KZ BiH „da djelo nije drugačije navedeno u članu 172. KZ BiH“.

Imajući u vidu navedeno, ista radnja u konkretnom slučaju, nije mogla biti kvalifikovana i kao protivpravno lišenje slobode (tačka e) i kao drugo nečovječno djelo slične prirode (tačka k), kako je to učinjeno u prvostepenoj presudi, a što izreku presude čini protivrječnom samoj sebi, te time i nerazumljivom, na koji način je počinjena bitna povreda odredaba krivičnog postupka iz člana 297. stav 1. tačka k) ZKP BiH.

Osnovani su i žalbeni prigovori tužioca da prvostepena presuda u pogledu tačke 1 i 3 osuđujućeg dijela presude, nakon što je izostavila dijelove činjeničnog opisa, a koji se odnose na to da je optuženi „naredio odvođenje i zatvaranje civilnog bošnjačkog pučanstva u logore u Osnovnoj školi „Ivo Lola Ribar“ u Kreševu i u hangar „Šunje“ u Kreševu, u kojim logorima zatočenici nisu imali dovoljno hrane, vode i potrebite medicinske pomoći, a svakodnevno su odvođeni na prinudne radove gdje su obavljali teške poslove“ (tačka 1), te koji se odnose na mučenje zatočenika Mušanović Almedina i Bejić Hajrudina (tačka 3), u razlozima presude ne daje valjano obrazloženje za takvu svoju odluku.

Naime, prvostepena presuda najvećim dijelom prezentira iskaze svjedoka i drugi dokazni materijal, dajući njihovu paušalnu ocjenu, iako je sud, u smislu člana 290. stav 7. ZKP BiH bio dužan da određeno i potpuno iznese koje činjenice i iz kojih razloga uzima kao dokazane ili nedokazane, dajući naročito ocjenu vjerodostojnosti protivrječnih dokaza uz navođenje razloga kojima se rukovodio pri rješavanju pojedinih pravnih pitanja, naročito pri utvrđivanju da li postoji krivično djelo i krivična odgovornost optuženog.

Navedeno se takođe odnosi i na oslobađajući dio prvostepene presude, obzirom da razlozi iste ne sadrže jasno obrazloženje paušalnog zaključka da optuženi nije počinio radnje koje mu se stavljaju na teret tačkom 4 optužnice. Po ocjeni žalbenog vijeća, prvostepeni sud je u konkretnom slučaju propustio navesti sadržajne elemente i rezultate izvedenih dokaza, uključujući i njihovu logičnu ocjenu, na način kako je to propisano članom 281. stav 2. ZKP BiH, što se primjerice odnosi na iskaz svjedoka Mehe Hodžića, za kojeg je navedeno da su mnogi elementi u njegovom svjedočenju nejasni i kontradiktorni, ali ne navodi konkretne činjenice ili iskaz kojim potkrepljuje zašto je zaključilo da je iskaz Mehe Hodžića nejasan ili kontradiktoran.

Imajući u vidu izneseno, prvostepeni sud je i u ovom dijelu, propuštajući da navede razloge o odlučnim činjenicama, počinio bitnu povredu odredaba krivičnog postupka iz člana 297. stav 1. tačka k) ZKP BiH, pri čemu apelaciono vijeće nalazi da usljed toga postoji sumnja i u pravilnost činjeničnog stanja utvrđenog prvostepenom presudom.

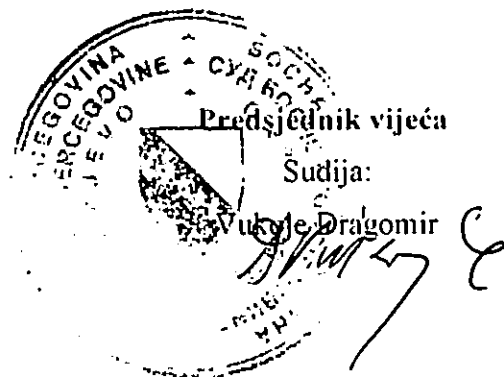
Obzirom da utvrđene bitne povrede odredaba krivičnog postupka predstavljaju apsolutno bitne povrede koje za sobom povlače obavezno ukidanje prvostepene presude, a da navedeni nedostaci dovode u pitanje i pravilnost utvrđenog činjeničnog stanja, žalbeno vijeće je uvažilo žalbe, te na osnovu člana 315. stav 1. tačke a) i b) ZKP BiH, prvostepenu presudu ukinulo, te odredilo održavanje pretresa pred Apelacionim vijećem Suda BiH.

U ponovnom postupku otklonit će se učinjene bitne povrede odredaba krivičnog postupka, ponovo izvesti već izvedeni dokazi, te uz ocjenu ostalih žalbenih navoda, po potrebi izvesti i drugi dokazi.

Imajući u vidu da je prvostepena presuda ukinuta, žalbeno vijeće se nije upuštalo u iscrpnu analizu ostalih žalbenih prigovora, već se, u smislu člana 316. ZKP BiH, ograničilo samo na iznošenje kratkih razloga za ukidanje.

Zapisničar:

Marenić Zeljka

POUKA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ovog rješenja žalba nije dozvoljena.